

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4ECdo/85/2015
Identifikačné číslo spisu:	2309200176
Dátum vydania rozhodnutia:	24.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Eva Sakálová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2309200176.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti povinnej G. bývajúcej vo S., právnej nástupkyňi povinného M., naposledy bytom vo S., zomrelého XX. D. XXXX, o vymoženie 254,93 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5 Er 4/2009, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. júna 2014 sp. zn. 26 CoE 43/2013, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením z 2. apríla 2013, č.k. 5 Er 4/2009-17, exekučné konanie, vedené na základe rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý exekučný súd bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) zastavil. Exekučný súd súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Rozhodol podľa § 41 ods. 2 písm. d/ a § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) v spojení s § 45 ods. 1 až 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov a podľa § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 1 ods. 1 a 2, § 2 písm. a/ a b/, § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, § 53 ods. 4 písm. r/, § 53 ods. 5 a § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V odôvodnení konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc na konanie a rozhodnutie vo veci rozhodcovským súdom, je upravená iba ako zmluvný odkaz

na všeobecné podmienky zmluvy o úvere a splýva s ostatnými dojednaniami. Nebola osobitne dojednaná k zmluve o úvere, ani osobitne podpísaná a nevyplýva z nej, že právny predchodca povinnej bol oboznámený s tým, že spory medzi zmluvnými stranami môžu byť riešené rozhodcovským súdom. Podpis na úverovej zmluve, ktorá iba formálne odkazuje na všeobecné podmienky, podľa názoru súdu nepostačuje na to, aby bola riadne preukázaná vôľa právneho predchodcu povinnej uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že oprávnená nemá exekučný titul. O náhrade trov exekúcie rozhodol súd tak, že nepriznal súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie za použitia § 196, § 200 ods. 1 a 2 a § 203 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Trnave uznesením z 27. júna 2014 sp. zn. 26 CoE 43/2013, uznesenie v napadnutej časti potvrdil a návrhy oprávnenej na prerušenie konania a predloženie predbežných otázok Súdnemu dvoru Európskej únie a Ústavnému súdu Slovenskej republiky zamietol. Právnomu predchodcu povinnej a súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že v danom prípade neboli dané dôvody na prerušenie konania v zmysle príslušných ustanovení, a stotožnil sa s odôvodnením súdu prvého stupňa, ktorého rozhodnutie považujúc ho za vecne správne potvrdil v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, preto je rozhodcovský rozsudok právne neúčinný, nulitný, neschopný vyvolať právne následky a nie je spôsobilým exekučným titulom.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, v ktorom odvolací súd potvrdil prvostupňové uznesenie o zastavení exekučného konania, napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinnej vystupoval vedľajší účastník, ďalej uviedol, že súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), oprávnenej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), súdy sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Oprávnená žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. b/ O.s.p. spočívajúcim v nedostatku spôsobilosti vedľajšieho účastníka byť účastníkom exekučného konania, sa dovolací súd nezaoberal, nakoľko v konaní vedľajší účastník nevystupoval.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.